

Carn polsosa

Es compleixen dos mesos de la macabra troballa dels cadàvers de tres prostitutes de carretera rural a Castelló. Les seues companyes de feina es disseminen per tot el país i representen l'esglaó més baix del comerç sexual.

Fa milers d'anys, les prostitutes tenien certes connotacions sagrades. Servien a la deessa Ishtar i vagabundejaven per temples de desig a l'aire lliure sota un firmament més jove. Els qui hi copulaven els oferien una moneda daurada en un ritual d'agraïment quasi místic. En el principi, les prostitutes errants eren hereves del somni.

La piconadora dels segles ha aixafat la llegenda. Ja no queda res d'anagòdic en el fet de prostituir-se sota el cel ras, i les úniques presències superiors a què atenen aquelles que ho fan es diuen heroïna, cocaïna i solitud. Susi és una gitana demacrada però amb un solatge de bellesa primitiva que, amb trenta anys, lloga el seu

cos a la carretera de Borriana a Vila-Real (la Plana Alta), on també ho feien Mercedes Vélez, Natalia A. O. i Francisca Salas, les joves assassinades els cossos de les quals començaren a ser trobats a la riba del riu Millars fa ara dos mesos. Aquest va ser el seu inici professional: "Una nit, el tio que estimava em va abandonar amb la meua filla en un *puti-club* de Màlaga, on vaig nàixer, i em va dir que em buscara la vida. Jo tenia 17 anys, i vaig comentar als encarregats del club el que m'havia passat. Digueren que podien ocupar-se de mi i de la nena, però que havia de demostrar-los si valia per a la feina. Així, els dos individus se m'emportaren a una habitació i follaren amb mi al-

hora. Recorde sobretot la seua suor de porcs. Em varen enganyar com a una xinesa, perquè després he treballat en altres clubs i l'amo no té dret a tastar-te. A més, per a fer de puta no és necessari ser experta en sexe, només obrir les cames."

Una existència brutal ha fet que Susi haja anat a parar a les sendes empolsegades que travessen els horts de Vila-real. Hi ha bastants xiques que l'acompanyen a la zona, que comprèn el camí Caminàs entre Almassora (Plana Baixa) i el Grau de Castelló (Plana Alta) —prop del qual hi ha un espai de trobades i prostitució gai—, la carretera de l'Alcora a Castelló o el camí on Susi exerceix. Al Principat, la prostitució al ras no urbana cerca gairebé sempre

carreteres de pas per als camioners (vegeu mapa p. 61), i a les Illes no és fàcil trobar-ne. Però és al País Valencià on es dona la modalitat de venda carnal en camins pròpiament dits, entre tarongers o als afores de pobles determinats. Les dones que l'exerceixen passen pels mateixos perills i desemparança que les putes d'asfalt, però l'entorn agrest crea una atmosfera pintorescament patètica, com de postguerra, quan a la rodalia dels pobles les dones que tenien als seus marits empresonats es prostituïen a canvi d'una mica de menjar.

Alguns perquè. El llibre de Ferran Cremades i Arlandis *La Regina de la pobla de les fembres pecadrius* ens parla de l'altiva València del segle XV, de l'esplendor borgiana i de les meretrius de tot arreu que acudien a la ciutat a exercir la prostitució. "Però això és normal que canvie —diu l'autor— perquè els pobles han anat aconseguint progressivament una autonomia a tots els nivells. De la mateixa manera que tenen les seues escoles d'informàtica, també el treball de la prostitució ha anat centrant-se en pobles o comarques". El barri xinès de València, niu tradicional de la prostitució *de batalla*, és avui per altra banda un pou perdut que tothom associa a tràfic de droga, a putes en estat terminal i, en definitiva, al dolor. Les protestes dels veïns de la zona de Velluters —on se situa el xinès— han aconseguit que s'hi reforce el control de la policia i l'Ajuntament no deixa d'insistir en l'erradicació de la marginalitat. La prostitució de carrer a València comporta, en altres zones com l'Avinguda del Port, problemes veïnals semblants. Als pobles, en canvi, la tranquil·litat de què poden gaudir les meretrius és major.

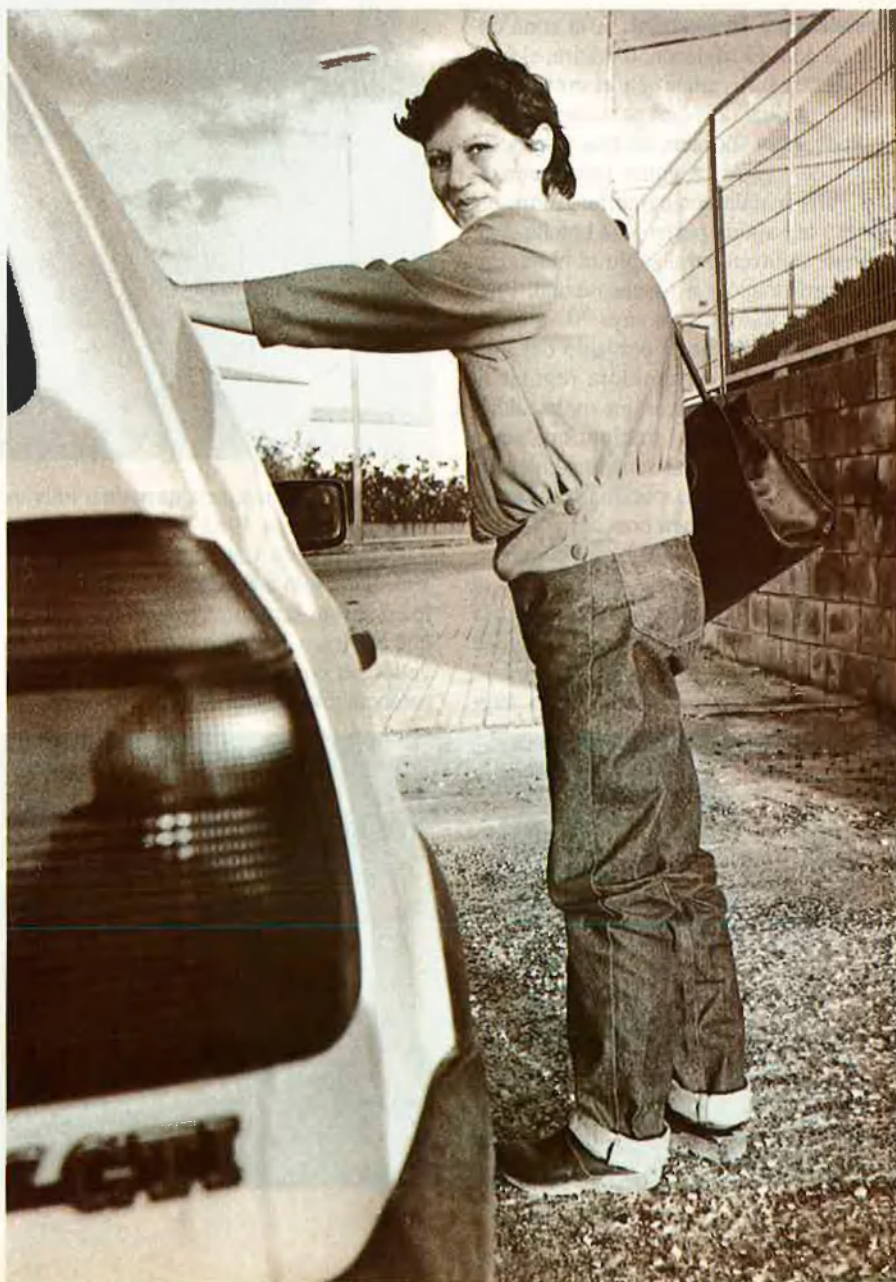
Aquelles que es dediquen als camins ho fan —tot i que acostumen a dir que ha estat decisió seua— perquè ja no estan en disposició d'oferir els seus serveis en un club. Tot i que el propietari d'aquests locals es queda més o menys amb el 50% dels guanys de la treballadora, la protecció, el confort, la higiene i la clientela sempre és de més nivell que a la intempèrie. A. B., antic proxeneta valencià, incideix en la qüestió: "hi ha sobretot dos tipus de *lumís* (prostitutes, en l'argot del submon dels macarrons) que es llancen als camins: les que estan enganxades a l'heroïna, fet intolerable en un club, o les que estan netes però per l'edat o pel físic poc agraciats no poden aspirar tampoc a treballar en bars o barres americanes. Fa uns anys començaren a venir unes femelles impressionants

de Sud-amèrica i dels països de l'est d'Europa per a treballar de prostitutes i ara les d'ací no hi poden competir. Pel mateix preu —de 5.000 a 10.000 pessetes en un local mitjà— pots anar al llit amb unes dones molt més exòtiques." El *dumping* que les estrangeres han provocat ha estat tan gran que les nouvingudes menys afortunades han hagut de llançar-se també al carrer —com ocorre a la zona entre Benidorm i la Vila Joiosa (la Marina Baixa), on sud-americanes de mirada perduda intenten sobreviure fent fogueres a l'hivern per no glaçar-se mentre esperen els clients.

A. B. continua: "També podem trobar un tercer tipus de dones als camins. Són aquelles que han fugit del pinxo quan aquest les ha deixades *en plaça* en un club. Això vol dir que el macarró pacta amb el propietari la cessió d'una dona

una temporada. L'amo del local es queda amb la meitat dels beneficis i l'altra meitat la guarda en un sobre que donarà després al macarró. La puta, és clar, no veu un duro, però el propietari l'alimenta. Algunes aprofiten que el seu home és lluny per fugir dels clubs i acaben en aquests camins que la majoria de macarrons no controlen. A l'amo del club li'n cau una de bona si passa això, perquè ha de pagar el preu en què el macarró valore la dona". L'ex-proxeneta afegeix que les prostitutes rurals no solen tenir pinxo, sinó mantinguts, "desgraciats que, com la majoria d'elles, són ionquis i les xiques els mantenen. El macarró domina les dones en un equilibri d'amor-terror, el mantingut simplement es deixa voler. Jo he vist dos pinxos que es canviaven una puta per una vespa i la tia no va ni obrir la boca. Amb els mantinguts, la cosa és més sentimen-

RAFA GIL

tal", balbujeja A. B. amb somriure de llop. No obstant això, segons les últimes estadístiques de la policia, els delictes de proxenetisme han augmentat de 75, el 1993, a 78, el 1994.

La immigració ha afectat també els clubs d'intercanvi homosexual. Al Saler o a Alzira (la Ribera Alta) es poden trobar espais a l'aire lliure per a trobades d'aquest tipus. Segons un client habitual d'aquestes zones, la prostitució més jove es produeix ací —tot i que la Fiscalia de Menors de València no té constància que els que la practiquen siguin menors— per la competència insuportable que fan els magribins i polonesos als *xaperos* autòctons de club. "Els de tota la vida han d'acudir a descampats i abaixar els preus. Si en un club cobraven 5.000 pessetes a l'aire lliure no en cobren més de 2.000 per un coit".

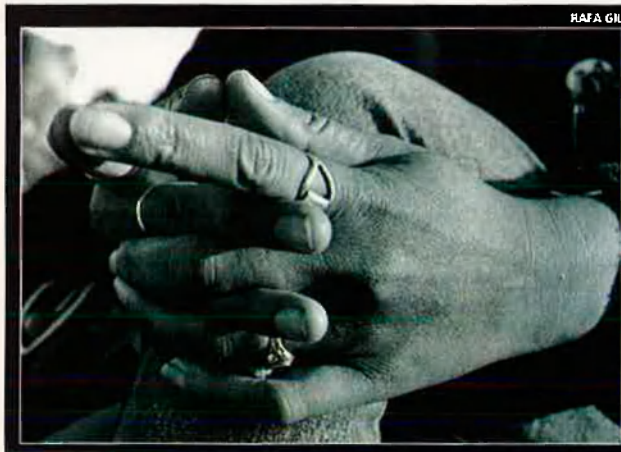
Prostitució industrial. A la zona coneguda com El Malecón, d'Alzira, el sexe es practica furtivament en el cotxe o directament dins dels camps, sobre la terra mullada, com succeeix en tota transacció carnal de camins. Algunes prostitutes tenen vells matalassos camuflats entre els arbres i la majoria porten una botella d'aigua que utilitzen per a suplir el bidet. Entre la prostitució gai i heterosexual, l'heroïna es va introduir als anys 70 —a nivell global, el 0,57% de la població del País Valencià n'era consumidora regular al 1994— i això va provocar que molts addictes de fora d'aquest ambient acabaren prostituint-se per pagar-se la dependència. Els anys 80, va ser la cocaïna la substància que arrassà els membres del col·lectiu del sexe mercenari —l'1,99% dels ciutadans valencians la consumien al 94 i el 0,3% n'havia tastat el seu derivat més cruel, el crack— i en molts casos prenién ahora totes dues drogues. La injecció d'heroïna per via parenteral ha fet aug-

mentar la sida en aquest turmentat univers —des de 1981 a 1985 se n'han detectat 7.950 malalts a Catalunya, 2.710 al País Valencià i 896 a Balears, gran part perquè feien servir xeringues usades—, argument que utilitzen les prostitutes de carretera velles per convèncer el client que la competència jove ionqui li portarà la ruïna.

Tant les unes com les altres cohabitaven des de fa dos anys i des de bon matí fins que arriba la nit al polígon industrial de Picassent (l'Horta). Van voltant per una esplanada com uns cavallets de grotescs maniquís de cera, com una caricatura de fira d'esclaves. No es parlen i recelen unes d'altres. La tarifa habitual va de 2.000 a 4.000 pessetes per un servei complet —coit vaginal—, encara que pot augmentar o disminuir segons el regateig dels clients: camioners o treballadors de les fabricues. Aquest intercanvi de polígon ja el practicaven les obreres franceses de la revolució industrial i es dona actualment al nord d'Itàlia, a prop dels grans complexos petroquímics. La majoria de les dones que volten per Picassent són de pobles propers o del mateix Picassent, com Àngela, amb 32 anys i la cara clivellada "per la mala vida".

La seua neboda, també prostituta, la va portar al polígon. "Et guanyes bé el menjar ací, però les ionquis han rebentat els

Les mans de Susi duen marcades les cicatrius d'una vida lligada al més brutal sexe venal.

preus. Per 500 pessetes folien amb qual-sevol i se'n van al poble en moto a comprar cavall. Se'l xuten, i quan se'ls passa la pujada, tornen al polígon". Àngela està enfurismada amb els fallers de Picassent: "en les passades falles feren un ninot amb la meua cara vestit de puta amb minifaldilla. Al poble em fan la vida impossible."

Els veïns han transmès diverses queixes a l'Ajuntament, però, segons l'alcalde, Juan Carlos Herrero, "el nou codi penal castiga només el proxenetisme, no la prostitució. L'únic que podem fer és enviar la Guàrdia Civil a patrullar-hi per dissuadir els possibles clients". Amb més discreció, un cas semblant es dona al poble de Catarroja, on una dona -filla de la vila i que segons fonts policíiques és retardada mental- practica el comerç carnal pels camps adjacents al polisportiu municipal. Rafael és un jubilat que ha utilitzat el seus serveis: "Aquest tipus de prostitutes dona serveis a agricultors i jornalers, sobretot quan ve la collita de la taronja. Aquesta et demana primer 1.000 pessetes, però al final es conforma si li dones les monedes soltes que tingues". Per augmentar l'histriòisme, una meuca jove d'Alcàsser s'ha traslladat a Catarroja i ja ha protagonitzat baralles a punyades amb la primera dona per guanyar-se la zona, davant dels atònits usuaris de les instal·lacions esportives. Uns usuaris que creuen que "a aquest pas, açò serà com Vila-real, un conjunt de camps adornat de dones en venda."

Jo d'ací no me'n vaig! Encara que la policia de Vila-Real assegura que ha disminuït la presència de prostitutes des que els agents varen prendre la zona amb motiu de la troballa dels cadàvers de les assassinades, les que queden diuen que no és cert. "La policia rural ens ha molestat molt, però fa anys que venim aquí i no marxarem", assegura Enriqueta, vella marfanta oriünda de Barcelona. "Elles estaven complicades en històries de droga, ho sabem totes perquè les coneixem. La que s'ho busca s'ho troba". De fet, el temps ha donat la raó a Enriqueta, perquè l'última pista que segueix la policia és la d'un camell que coneixia les assassinades i ha descartat la hipòtesi inicial d'un assassí en sèrie com a autor dels crims. "Però tampoc seria això tan estrany -apunta Susi, la gitana de Màlaga que treballa prop d'Enriqueta-, perquè pel Nadal va sortir un encaputxat entre els arbres i em va pegar una pallissa que em va fer avortar, quan estava embarassada de vuit mesos". Des d'aleshores, Susi amaga un ganivet a la bossa. Al costat d'una Bf-

bli. "Em tranquil·litza llegir-la", observa. Ella ha de procurar mig gram d'heroïna diari al tipus que manté, i com moltes prostitutes, ha intentat suïcidar-se diverses vegades. Quan tracta de rememorar quin és el millor moment de la seua vida, mentre fa un gest resignat, recorda: "Un dia de pluja, un vell mig cec em va donar un bitllet de 5.000 pessetes després de fer-li un servei pensant-se que era de 2.000. Mmm... sí, aquest és el millor record que tinc." Joan M. Oleaque

Es busquen noves cares...

Per què les dones joves no s'impliquen més en el moviment feminista?

Coneix
la nova Illacrua!

Truca, informa't i subscriu-t'hi!

 illacrua
ACTUALITAT I ALTERNATIVES

La revista alternativa dels Països Catalans

Pi. Catalunya, 9, 4t, 08002-Barcelona
Tel. i fax: (93) 301 17 20